

کریار
بوجوشو ینیک
به ۳ مانک یک
به شش مانک دو
به سالیک چوار روپه دددا
اعلان یا ایشیکی خوی
له پره دو و ایداده نویزیت
بو دودیر ۳ آنه ده سیزیت

پیشکوتن

حفتہ جاریک درده چیت

جموشیک
بو پیشکوتن
ده نویزی
یکی به آنه یک

- (سال ۱ زماوه ۸) - (روز پنجشنبه ۳۰ رمضان ۱۳۳۸ ۱۷ جون ۹۲۰) -

خوینده واربی له همو وختیکا هم له بی شرعی وهم له ایشی
خرابه خوی اکبرپتوه . ژنی که خوینده وار بو بوج درست
بون و هاتنه دنیای خوی لیک ادانه وه . ژنی که خوینده وار
بو خوی له پرده شرعا را کری . ژنی که خوینده وار بو
دی ژین و بریوه چونی دنیای لیک ادانه وه . ژنی که
خوینده وار هم له تکتیب شرعی و فرموده خوا و پیغمبر اکا
وهم له علمه کانی ترکشدا بش پیا اکا .

انسان رین بوجی دهدینی . بو امهه زک و زا لذو بخی
ادم دایبی و عبادت و اطاعت بو خوا زور بکری . مندال
کی بخیوی اکا . دایک و باولک ! تی فکن . دایک و لیاشا
باولک . له همو وختیکا و به هموز مانیک که جوابی ام
قصبه به بدويته و هر دایک پیش اخريت . کوا بو منال
تا له دست دایک و باولک در اپی و انحریته مکتبه وه وله
دوايتشدا کله مکتب یته وه لای دایک و باوکی تاینیک
هر کوری دایکیتی . دایکی پروردۀ اکات . دایکی
پی اکینی . دایکی زانست و او پی فیر اکا .
دایکی دی دین و دنیای نیشان ادا . جا اکر او
دایکه قربسمره کو بره زانست و نه خوینده واربی
دی دین دنیاله کوی ازانی . هلسان و بزوتون وزانست
و ادب له کوی اناسی . شتی که نیزانی و نیناسی وزانستی
بری نکاتی چونی فیری کره کی یا پکه کی بکا . منالی که له بر
دست دایکیکی وا کوج و فقامدا پی بکا و دوايتشدا نخربته
قطابخانه وه پیاو بودن دنیای خوی و هاور یکانی چه
خیر یکی لی همید بکا .

جام لایشی لیک بدنیه وه . کسی واژنیکی هینا . اکر
ام زنه نه خوینده واربی لیک دانه وه نزانی ابی او

- ژن و پیاو -

و

- خویندن -

ژن چیه و پیاو چیه . هلبته همو کمبل هر الی که
ژن و پیاو له درست کردنا یکیکن . هر دلک پیاو خوا
زانست ولیک دانه وه و فام و بیری پی بخشیه وه
به ژنیشی بخشیه وه . هرچی کرده وی چاک و خراب
که له پیاودا دیه له ژنیشانه . بلام ایمه به ژن اهلن
« زانستیان ناتواوه . پرسیان پی بکن و به قصبه یان
مه کن ». امه دست برزیه که ایمه به سر ژنیا
اکهین . زانست به چه پیا ابی . به خویندن . زانست
به چه زیاد اکا . به خویندن ایستا - نه ک ژن -
پیاو یکیش که خوینده واربی . ایمه لامان و هایه
هر بو یه چاکه که کول بدا به کولیا . هر او پیاو
نه خوینده واربی که ایمه به اوی دا این اکر بیت و
سالی دوان له مکتبیکا بخوینی ابی به پیاو یکی زور
زپک و کس کوریسته کی پستی له بیرنا هینی . ژن
بوجی کم زانسته . چونکه خوینده واربی . کلی
ژنی او تو هیه چونکه خوینده واربی نک له ایشی
دنیایی له بنیات دین و روؤی آمریشیان
نازان .

ژن واهیه که چونکه زانستیان به خوینده واری روشن
نه بویه وه به دو قصبه لاهل پچراو ینه سر بازی خرابه .
ژنی اکر خوینده واربی وزانستی به سایی خوینده واریوه
به هیز بوب قطبه لای خرابه دا ناچی و قط قصبه یکی
وایشی له دم نائزی که پیاو بلی کم زانسته . ژنی که

ناکن . اکرزن و پیاویان خویندهوار بن و شتیک
له علم و حسنات بزانن چاکتربریوه اچین کترهان
عزره تن بو چاکه امینی . هنکاو هنکاوله چاکه وه
نزیک اکه وینه وه . من جاری هر اوونه الیم . خوشتان
لیسکی بدنده وه . شست به لیک دانه وه باشره .

ع . هادی

مکتب صنایع

له لاینی مکتب صنایع و حسنات به وجود هینانی
او مکتبه وه توفيق و هبی بک اعضای مجلس شارله
یسکی روئنامه کانی هفته کانی رابور دودا هندی فصه
زود به ریو جی گردبو . له سرتنسیب مجلس
شارخیریکی اوه بو که خومان به اعانه مکتبیکی و هایه
پیک بیلین . لبرامه که تحویل بوروی بو بغداد
موفق نه بو دست بکا به ایشه که .

له پاس روین توفيق و هبی بک حکومت ابرامه که
براستی اموڑکاری ایمه دکا و زور سز به بوزبونه وه
خومان و آوان بونه وی شاره که مان دکا و کلیک پی
خوشکه لکل شتی وا چاک خریک بین . بواسطه
مجلس شاره وه بنده یان تکلیف کرد که لکل ام ایشه دا
خریک بیم . منیش ابرامه که ازانم ام ایشه ایشیکی
خیره و باعث برز بونه واستفاده خومانو مملکه که مانه
به مینو نیت ام تکلیفه م قبول کرد و به باشم زانی له
بابت امه وه هندی قصه عرض خو ولاطیه کانم بکم :
ایمه هر و کوله لاین خوندن و مکتب خوندنوه له
پاشه وه ماوینه وه له جهت معرفت و صنعتیش وه هر و
له دواوین . امر و روئیکه هر ملتی و هر قومی که
علم و صنعتیان بی و خیال خریک بون و پیک هینانی
ام نوعه ایشانه یان له سردا نه بی و به راستی تی
نه کوشن له سر زمیندا حق ژیانیان نیه . ایمه
عادتیکی زور خراب له باوکو با پیرمانه وه به ارث
بومان ماوته وه . ام عادتی خراپهش امه یه که همو
ایش و کاری و همو مقدراتیکی خومان ترک اکن
بو جریان طبیعی خوی و دائماً امان اوی که به بی

پیاوه چه زنیک راببوریت . بلیت آفترت هسته اوه بکه بی
نازتم . بی اودم بری بی نازتم . و روژ تایواری له باسی
لاکیره و پشته سرو کرامی کنان و کوای توزو نی زیارت
چه باسیک نکا و نزانی او پیاوه چون له سیل و دیق رزکار
ابی روز تایواری بی رنی فلان کس له حمام بو .
اوونه بوه . رنی فلاٹ کس اوهدی جل
بری و فلانه رن اونددی خشل کرد و پیاوه شی بی بی
خانم چاک افرمومیت امه چه تحوه ژیانیکه . ام تحره
ژنانه اکر پکیان بی له پاش زمان پرمانیان باوکه کی بوجیازی
هل ایچن و به هنار دزی و فزی ناو مال و کویره ووی
خوورش کواره و باز نی بو پیک اهیین . او پری همید
ومقصودیان امه ای زو زل بی کرج بیانه خواز بینی و به
کران بی دن به دسته وه . خواکر یان بی بر لای ناو
کولا نانی اکن و ناسک و نازداری به خیوی اکن و خوی
خوا به زور ایکن به دمیه وه و که جی یکی کرم بی هزار
نیوه نمک بو اکن و که باوه که کی تی بکا اچن
به کژ اویشا

ام فلاته اکر بلیسترن و پیاو درست بونیان هر یکیکه
کلی کس انسان اکن به کیوا . بلام همیدم هیمه که خوا
حرکا مودواله سرام عقله لا بچین . امر و که حکومت
گوره مان مکتب ژنی داده نیت همو کس به دل و فکریکی
باش لیسکی بدانه وه و به چاکی دانی . مناله کامان اکر بو
خویشان نه بی بو دوای خومان بیان خینه سر زین
و رابور دنیکی چاک خبرمان اکات . اکر هیشتا کوی بدنیه
سر انکاری کره کانی مد نیت . سر رق له دله کانی علم
و معرفت هر خومان نا اولادیشانی تیا اچیت . امر و
واچا کد کام مکتبه هان و کو نعمتیکی زور زل بینه بر چاو .
امر و وا باشه که خومان له همو لا یکه وه بو کردن وه
و زور اپاندن ایشی ام مکتبه خریک بین .

منالیک اکر له بر ۳۷۴ رنی خوینده وارد ای بسکا
و چاوی به پیاوونه کوی وله کل پیاودا هل نهستی
بو جی بی شرعیه . بو جی شرم و حیای کم ده بی .
پیاوی چاک بن اوانه که وا به ایمه الین و به عربی
بو یان اخوینه وه درمان . چونکه اکر هر له وا
قانزاجیک بو خویان بین و نالین . کوابو راست

قابل که مملکتی خیریان پیوه بکار او وقت هم خویان دین به انسان هم مملکتی که و اهلکش استفاده له ایش و کاره که یان دکاره ایش خیریکی زور کوره واشیکی زور جا که فائده ام مکتبه هر ایمه نیه اکر به تو اوی بیانسکری لازمه چندلا پره یک وش بکریته وله برآمده له کری بیانه وه ذاًله همت و تی کیشتن وغیرتی خو ولاسته کامن به تو اوی امنیتم هیه که بودیک خستن ام ایشه چاکه و هینانه وجود ام اثاره خیره به هموزنگی یاریه بدروی وغیرتی خویان لم ایشه دا بینشان بدن و امیدم وها یه که مولاش چاوی غیره ایش بکریته وه و دایماله کل ام ایشه خیر و چا کانه ذا خریک بین تاکو و کو ملتان ترا ایش به سعی و عمل خومان خفر بکین و بکین به شوینی که هموکس به چاوی حرمت تماشامات بکار.

محمد ناجی

پ. پ

کلی کس چاویان اریثن. او کاله به کل رش نایته وه.

—

أوه «ص» ه هیچ نوخته‌ی تیانیه. أوه بش چاود سپیکه‌یه تی. .

—

هننی کس لایان کرمانیه. او ایه دلیان سارد بوته وه.

—

کردی نازانم. تورکیت زور خوبندوه.

—

جزنی رهضانه. همو لایکان آشت بینه وه.

—

و تم کی او روزه بہت. و تی با شمه له ما انک درچی.

—

پاره زور بوه. همو هی کریکاره کانه.

—

کولانه کان پانترده گن. بو پیاوی زل پایروا.

—

کلا و کم با بردى. او دسته‌ی کلا وی خلقت پی ده فران به اوئه وه بکرتایه.

—

اوی خریک بین و ازیت بکیشین و سعی بکین پاره یک بہبینی همراهی له خویه وه بومان بینه وجود و حاضر بی امدهش هتاوکو امر و بو هیچ قومی و ملتی ریک نکوتوه تاکو بوایمه ریک بکه وی. امده دستوری کی معلومه که همو ایشیک و همو کاریک به تی کوشان و خریک بون پیک دیت. ذاًله ایمه شدایمشه و ره (که برکت له حرکته وه دی) امر و له ایمه لازمه که همو خریک بین و ایش له پیش چاوی خومان زور به کوردنه کرین چونکه هیچ ایشیک کوره نیه که له برامبری سعی و همتدا پچوک نه بی توه و هیچ کاریکی کران نیه که به تی کوشان سوک و درست نجی.

له سروه بحث مکتب و خوند و مکتب صنایعهان کرد له سایه لطف و شفقت حکومته وه که مکتب خوندنی بو داناوین احتیاج خوندنمان نسبتاً هامکراوه بلام امر و احتیاج صنایعهان ایجکار زوره و شاره که مان له لاینی صنعته وه زور بی فرو بی مایه ویه.

سایانی شاریکه نزیک به ۱۳۰ ساله آوردهان بونه وه و طبقات انسان هاتون و رویون. هتاکو ایستاد پیاویکی و امان لی هلنکوتوه که بجه که له صنعته کونه کان بزانی شتیکی تدرست بسکا. بو فانیله یکی له برکدن و یابو جوئی جزمه و پوتین هر یک شتیکی زور بی اهمیت دی ۳ مانک مخابره بالکی تاکوله بغدادویه یاله جیکایکی تر وه به زحمتیکی کران دیهین که بو شمان هات یا بعمل دیت یا ایت امه همو واسطه امه یه که صنایعهان نیه.

مکتب صنایع بومملکت خدمت وفائده ایجکار زوره اولاً زور احتیاجان هیه که بونکته ه هل دکبری دوم زور شتی و که امر و که مملکتکان به پاره واژتی کی زور بومان دهیزی او وخته لوانه چادر و قیمتی کی کتر همو وختی دستگان اکه وی. سیم سوالکری و فقیری که هر یکی بلا یکی کوره بو ملکیکو و مملکتیک به تو اوی دلدادگیری و او سوالکرانه که ایمس و به سوالکردن ایمه بیزار دکن واو فقیرانه که ایمس و له پیدا کردنی نانی و شک عاجزون به سایه انتساب او مکتبه وه سبیحینی هر یکه ابن به صفتکاریکی

لکل خوی.

۳ - دیکای در بند و سليمانی له در بندیشه وه دست پیکرا . ام ریکایه له (دکان) لکل ریکای سليمانی بیک اکن . جاری بجی زحمت درست و چاک اکری چو نکه جاری هیچ شاخوداخی لبرانیه .

۴

- قاضی مردوه له کویه ، کس کریان بونایه -
کره تیک ما، و ستا مهد « ۱۵۰ لیره بر تیل ادا وایسکن
به قازی » اچی بو جی . کاماً موریته کی و دست اکا به
پاره پیدا کدن و خلق رو تانده وه .

ناکات پاره بر سیله کی بهینیته وه مامو ستا محمود
دو صد لیره بر تیل ادا کوره وایش به دسته کان
تفره ادا که له جیکای اوی تریکن به قازی . هر
چن لیکیان دایه وه اوی تر چون هل کرن تکبیر بیکان
بوته ادو زرایه وه .

لپاشا هینیان قازیه کی تریان مران به مردویان
دانان . وله جیکای او فرمانیان دا به دستیه وه کابرای
دواپی چو فرمانه کی نواند . هر چن قافی وقی
پیاوی چاک به من هیشتا زرب و زوندوم وازم لی بهینه
پاره کم پیاکه مه وه . پاره کم نه کرد . جی ،
پی چول کرد .

انجا مامو ستا قازی چوه لای کو ره کان کله بی
کرد . وقی من مامون نه مردوم بو چیتان کشم .
که کشتمان پاره کم بدهنه وه . پی یان جواب
دایه وه ازان .

وتیان « پچو پاچ و خاکه ناز یسکی کل بکره به
دسته وه . هر وختی کسیکی تر مرد بی نیزه وله جیکای
دانیشه . قازی مردوه له قویه . کس کریان بونایه .

بو زانین مأموره کان

اک روز پنچشمه کرا به جژن پنچشمه . جمعه و شنبه
اک روز جمعه کرا به چژن جمعه . شنبه و یکشمه دائره
نایت وایش ناکریت او ۳ روزه .

حکم سیاسی

میجرسون

۵

له چاچخانه حکومت له سليمانی چاپکرا

اممال نخوشی کمه . نان قندھاری نخوشی نادا .

أوا من سوتام . هیشتا برسیله پی نه کیشت .

بغداد چونه . امر و اچم دو صبحی دینه وه .

خو بغداد زور خوشة . من ایرهم پی خوشبه .

چرای الکتریق زور جوانه . به هموچاویک ناکه وی .

دعای به دوره یکین . خوا همو لا یکان چاک کا .

«ع . وأوى تر»

اجاره نادریت -

چن روزلو پیش معاون مالیه چوبوه در دوه له هنی
جیکا اهالی نه ختیک ترس و سله میده وه یان بوه . لووه
که بیستو یان . حکومت بیری وايه اعشاد دغل و دان
اممال به اجاره بدا . هر چن در نه کوت . ام تصدیه
له تو یوه بوه . بلام اهونده در گوتوه که او آنده بد خوای
ولات و ملتمن . ام قصمه یه بان بلاو گرد و ته وه همو کس
بناتی که حکومت او نده چاوی له فائده و قزانجی اهالی
نه پوشیوه و ناپوشیت . که مالیات به اجاره بدا . بوامه
مسکین و اهالی دهیک « عشر » پش بدنه و سکی
اجاره داری چاوب رسی دل رقی له خوا نه ترس - پیش
پریکن -

۶

رانیه

۱ - جناب حسین آغای رئیسی منکور چوه بو
کویستان .

۲ - جناب با بکر آغا جاوی قلعه دزه لافینکه
لبر اوه هیشتا تشریفی نچوه بو کویستان . چادره
کوره کیان له قلعه دزه بو هلدابه . و کو قندیل هر وا
سپی اچیته وه . که تسبیحی چو بو کویستان ایا